

Leszno

REISVERSLAG - Deurnes Mannenkoor
30 april t/m 4 mei 2009

Wetend dat de gemeente Deurne al sinds vele jaren goede contacten onderhoud met het Poolse Leszno was voldoende reden om maar eens te gaan informeren bij Stichting Vriendenkring Deurne – Leszno. Na wat oriënterende gesprekken werd op enig moment besloten om bij voldoende belangstelling af te reizen naar Midden Europa. De ingrediënten waar we mee aan de slag zouden kunnen waren: Polen is een mooi land, een gastvrij land, een goedkoop land maar organiseren dat is niet hun sterkste kant. Verder spreekt men daar vrij weinig talen buiten de Poolse moedertaal. En juist voor dat laatste mochten we een beroep doen op de Vriendenkring. Een programma werd in elkaar gezet, in het Pools vertaald en per email verzonden naar Leszno. Na veel e-mailverkeer over en weer was het eindelijk zover. Het programma stond vast en konden we per luxe touringcar vertrekken naar Polen. Mooie bijkomstigheid was dat we vertrokken op 30 april dus, Koninginnedag, nota bene per oranje touringcar. Zelfs met de oranje kroon op het hoofd van Mike weten ze in het buitenland absoluut niet waar het eigenlijk om gaat.

Met het Wilhelmus voor (nog maar half geopende) ogen togen we 's-ochtends in alle vroegte naar het clubhuis voor een lekker kopje koffie. Elk deelnemend lid ondergaat dat op hem of haar eigen manier. Om 05.00 uur wordt het sein tot vertrek gegeven. Koffers en aanverwante zaken inladen en snel vertrekken om de drukte op de autosnelwegen voor te blijven. Het is vrij rustig in de bus. Oh ja, in Neerkant moeten we onze eredirigent ook nog even oppikken. Alles is nu compleet, rijden maar buschauffeur! We hadden zelfs twee chauffeurs ter beschikking, Jack en Tiny. Jack neemt het eerste gedeelte voor zijn rekening. Goed en wel rijdend heet de voorzitter allen welkom aan boord en geeft nog wat mededelingen van huishoudelijke aard. De reis verloopt voorspoedig. Nadat het eerst nog vrij stil was begint iedereen te ontwaken. De eerste stop is reeds aanstaande. De weersomstandigheden zijn prima voor deze tour. Zo volgen er nog enkele stops, vooral die bij de voormalige Oost-Duitse grens maakt veel indruk.

Alsmaar dieper Duitsland in wordt het tijd om te gaan tanken en dan blijkt hoe vervelend het is als je aan een 'merk' gebonden bent. De betaalautomaat werkt niet, dus gaat de bus de binnenlanden in; ruim een uur later zitten we weer op de autobaan! De stemming is iets veranderd maar eindelijk doemt de Poolse Grens op. Dan druppelt het bericht binnen dat er een aanslag is gepleegd op leden van het Koninklijk Huis. Op weg naar de laatste stopplaats bij een Stationsemplement met veel oude locs. Als de reis richting Glidinghotel niet geheel volgens planning verloopt veranderd de stemming nog meer. Eindelijk is het dan zover, net na de klok van 20.30 uur worden we bij het hotel opgevangen door de al 24 uren aanwezige bestuursleden van de Stichting Vriendenkring en onze dirigent Fred met zijn Anja. We worden welkom geheten, de kamers worden snel toebedeeld (zes echtparen slapen in hotel Ach To Tu) en dan staat het dinerbuffet gereed voor een hongerig koor.

Er volgt nog een korte briefing door het bestuur bij monde van de voorzitter en dan wordt het vrij snel rustig in het hotel. Want zo gaat dat nu eenmaal aan het einde van zo'n eerste lange reisdag.

Nadat op vrijdagochtend 1 mei de eerste ervaringen zijn uitgewisseld geniet men van het aangeboden ontbijtbuffet. Er volgt een korte repetitie en dan vertrekt de bus richting het centrum van Leszno. We zijn getuige van het vertrek van de fietstocht en dan worden we als delegatie officieel ontvangen door de locoburgemeester en andere gezagsdragers van Leszno. Hier zongen we onze eerste liederen. Nadat de aangeboden koffie zich goed had laten smaken werden de kerken en het MOK verkend, allemaal plaatsen waar we moeten optreden. Dan volgt er aansluitend een flinke repetitie in het MOK (gemeenschapshuis). Enkele personen gaan even terug richting hotel, andere echter gaan het centrum bezoeken en jawel, hier volgt het eerste buitenoptreden in de vorm van terrasgezang deels o.l.v. Theo van Teeffelen die zijn oude liefde weer even oppakt.

Tijdens dit optreden kwamen op de markt van links en rechts 2 fietsers elkaar tegemoet. Beide waren blijkbaar onder de indruk van de gezangen want ze knalden recht op elkaar met hun fietsen. Snel werd de broek en de rok afgeveegd en verdwenen ze beide met enig schaamrood op de kaken in de massa.

Namiddag zou er een BBQ plaatsvinden maar die was men blijkbaar vergeten dus leidde onze gids Wil ons met de bus naar het prachtige kasteel van Rydzyna. Na een mooie tourtocht door de prachtige omgeving reed de bus terug naar het hotel. Opdracht was opruimen, dineren en aanschuiven voor de clubavond. De leden Henk Martens, Karel de Wit en later Hein Albers hadden de vraag gekregen om iets ludieks te organiseren. Dit werd toegezegd. Later vertelden zij dat het idee pas is uitgewerkt op donderdagavond 30 april na afloop van het dinerbuffet. Ondanks alles werd het een onvergetelijke clubavond en het ging vooral 'helemaal nergens' over.

Op zaterdagochtend 2 mei kon men het koor wel vergelijken met een diesel, het kwam maar erg langzaam op gang deze ochtend. Na het ontbijtbuffet moest er gerepeteerd worden en dat ging niet altijd en overal van een leien dakje. Nadien werd de groep opgesplitst. Elf personen hadden zich opgegeven voor een vlucht op het nabij gelegen vliegveld. De een in een eenmotorig toestel, de ander in een zweefvliegtuig. De andere groep toog richting centrum van Leszno. De weekmarkt werd verkend en nadien kon men in de stad nog iets eten, drinken of pinnen. De bus stond op enig moment gereed bij de Lidl, maar 90% van de leden ontbrak waaronder bestuur en de chauffeurs van de bus. In het centrum was inmiddels een grote limousine gearriveerd met de gasten van het vliegveld. De familie werd herenigd. Wat later dan bedoeld vertrok de bus weer richting Rydzyna, ditmaal voor een bezichtiging in het kasteel. Het was alleszins de moeite waard. Natuurlijk werd hier ook weer gezongen. Na afloop werd de reis terug ingezet naar het hotel. Omkleden en dan ter voorbereiding naar de Sint Nicolaaskerk. Als het aan de pastoor had gelegen hadden wij hier de helft minder liederen gezongen maar dank zei ons tolk Yola hebben we de schade kunnen beperken. Toen de lange litanie eindelijk was afgelopen begrepen wij waarom hij de mis wilde inkorten. Na afloop van de H. Mis was de pastoor zelfs erg lovend over het koor

en sprak hij de woorden; jammer dat jullie morgen niet de mis op kunnen luisteren. Nadat we de complimenten en een mooi boekje in ontvangst hadden genomen ging het snel terug richting hotel voor het dinerbuffet. Na het buffet was er een discoavond in het hotel. Zelfs Andre Hazes is even voorbij gekomen. Had Toon Melgers zijn cd collectie ook meegenomen? Het werd wederom een fantastische en gezellige avond in het Gliding hotel.

De weersomstandigheden waren geweldig. De zon straalde ons al dagen tegemoet. Daarom was het ook zondag 3 mei. Na het ontbijtbuffet was het weer tijd voor een repetitie, maar de keeltjes waren hier en daar nog wat schor. Dit probleem kennen wij al sinds vele jaren bij ons koor. Alleen onze dirigent Fred had dit nog niet al te vaak meegemaakt want het was zijn eerste concertreis met dit koor. Niet allen waren bij de les totdat de dirigent zegt: "jongens jullie moeten kijken!!!! Hierop reageert Martien Koolen gevat met de opmerking; "Als we alleen maar kijken en niet zingen gebeurt er ook niets". Het komt toch allemaal weer op zijn pootjes terecht. Na de repetitie gaat de reis richting Johannes kerk. Dit werd een unieke ervaring. Vele gelovigen zaten geknield aan de buitendeuren van deze kerk omdat binnenin alles vol zat. Hier mochten wij om 11.00 uur de hoogmis zingen. Elk lid was uiterst gemotiveerd om hier iets moois neer te zetten en dat is ook gelukt. Na afloop hebben we een buffetje van salades en brood genoten in het hotel. Nadien gingen we met de bus richting Gostyn om een bezoek te brengen aan een mooi klooster met koepelkerk. Een prachtig gebouw waarin ook de graftombe werd bezocht.

Via een korte omweg vertrok de bus weer richting hotel voor opfrisen en gereed maken voor het galaconcert in het MOK, samen met drie koren uit Leszno; een gemengd koor, een soort van kamerkoor en een mannenkoor dat tot de Johannes kerk behoorde. Als laatste koor zongen wij voor het toegestroomde Poolse publiek op deze dag van de constitutie. Ons optreden werd geweldig ontvangen zeker toen we als laatste lied twee coupletten zongen van de Poolse Hymne. Vanaf dat moment hadden we nog wel een uur kunnen doorzingen. Aan de dirigenten van de andere koren werd er na afloop van dit mooie concert een DMK-CD en attentie aangeboden. Wij kregen na het concert nog een kop koffie aangeboden. Nadien snel naar het hotel terug voor alweer het laatste avondmaal. Ook vanavond was er de afsluitende clubavond. Deze avond werd zo waar nog beter dan de voorafgaande avonden. Was in het verleden de saamhorigheid prima, nu was deze van uitzonderlijke klasse. Wat schuilt er een talent binnen de vereniging, hierbij de partners zeker niet vergetend. Voor het personeel werd zelfs nog het eerste couplet van het Poolse volkslied gezongen. De meiden lieten hun tranen de vrije loop en zongen een liedje voor ons koor. Op maandagochtend werden in alle vroegte de koffers gepakt en alles reisgereed gemaakt. De dagen waren letterlijk omgevlogen. We namen afscheid van het personeel en vertrokken iets vroeger dan gepland richting Nederland. Het was bewolkt. Na nog geen 10 minuten rijden begint het te regenen, steeds harder. De meeste van onze leden overpeinsden de afgelopen dagen nog eens. Mike meende een paracetamolletje genomen te hebben tegen de hoofdpijn maar dat bleek later een slaappilletje te zijn geweest. Toen Mike ontwaakte waren we bijna thuis. Wil van de Kerkhof, onze rots in de branding tijdens deze reis, zat ook in de bus op de terugweg. Op enig moment vertelde hij zijn ervaringen met dit koor en dat was hem en de andere leden van de Vriendenkring prima bevallen. Natuurlijk zou hij graag zien dat wij lid zouden worden van de Stichting, en 17 leden hebben dit dan ook gedaan. De terugreis verliep voorspoedig. De voorzitter liet de mooiste details nog eens

de revue passeren en bedankte daarna alle leden en partners voor hun inbreng en allen die er toe hadden bijgedragen deze reis tot een onvergetelijke te maken. Yola werd benoemd tot onze mascotte. Ze heeft ongewild een erg belangrijke rol gespeeld in haar vaderland. Toon Melgers vond dat hij toch nog even een lied moest schrijven over deze reis en dat viel erg goed in de smaak. Om 22.00 uur arriveerden we bij het clubhuis. Het was voor allen een onvergetelijke reis.

Dzingkoeie!!

